Ці слова схвильовані,
ці слова неспокійні, грізні.
Їддю часу опльовані,
наче коні, бичовані
батогами, злітають пісні.
Це тобі я складаю дань слів,
динаміко суворих днів!

Хоч в саду понад сливою
романтичної пташки нема,
мов добою щасливою,
своє серце виспівую,
бо мовчати не можу, дарма!
Моя пісня тобі і мій спів,
динаміко суворих днів!

Ось вітрами дебелими
вже надходить епоха світань.
Не словами веселими
з баладовими селами —
різко кличу в майбутнє: повстань!
Це для тебе любов моя й гнів,
динаміко суворих днів!

Середа, 18 серпня 1933